

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg

Finansministeren

13. september 2010

Svar på Europaudvalgets spørgsmål nr. 3 af 1. september 2010
vedr. KOM (2010) 0254 - alm. del - stillet efter ønske fra Morten
Bødskov (S).

Spørgsmål:

Ministeren bedes - i forlængelse af mødet i Europaudvalget den 30. august 2010 - fremsende en beskrivelse af de forskellige eksempler på bankafgifter, der er på europæisk plan, samt en beskrivelse af hvilke modeller, der pt. drøftes på EU-plan. Ministeren bedes desuden bekræfte, at regeringen ikke vil modarbejde, at EU udarbejder en model for bankafgifter til brug for G20-mødet i Syd Korea.

Svar:

Ifølge Kommissionen er fem lande i færd med eller har allerede introduceret bankafgifter. Det gælder Sverige, Tyskland, UK, Ungarn og Frankrig.

Sverige var det første land til at oprette en stabilitetsfond finansieret af en bankafgift¹. Fonden, der blev etableret i 2008, finansieres af en afgift på 0,036 pct. af bankernes passiver fratrukket egenkapital og visse gældsinstrumenter. I 2009 og 2010 opkræves den halve sats. På længere sigt ønskes ordningen differentieret efter risiko. Sveriges mål er, at fonden skal have en kapital på 2,5 pct. af BNP og kunne bruges i forbindelse med afvikling såvel som kapitalindsud i banker.

I UK er der planer om at indføre en afgift, der beregnes på baggrund af bankernes passiver fratrukket bl.a. egenkapital og indskud omfattet af indskydergarantiordningen. Bankernes langsigtede finansiering beskattes med en lavere afgift end kortsigtet finansiering. UK planlægger ikke at etablere en egentlig fond, men at lade indtægterne indgå i finansieringen af de samlede offentlige udgifter.

I Tyskland er der planer om at indføre en afviklingsfond finansieret af en afgift på bankernes passiver, fratrukket egenkapital og kundernes tilgodehavender, samt på bankens beholdning af derivater. Det er muligt, at afgiften vil skulle afhænge af bankens størrelse og dens betydning for finansiel stabilitet.

Ungarn har fremlagt planer om en afgift, hvor afgiftsgrundlaget er baseret på de finansielle institutioners aktiver. Det er tanken, at afgiftsprovenuet skal indgå i

¹ Ordningen er bl.a. beskrevet i besvarelse af spørgsmål nr. 141 (alm. del) af 26. januar 2010 fra Folketingets skatteudvalg.

finansieringen af de samlede offentlige udgifter. Endelige forventes også Frankrig at præsentere en bankafgift, hvor afgiftsgrundlaget er baseret på bankernes aktiver, og hvor det er tanken, at afgiftsprovenuet skal indgå i finansieringen af de samlede offentlige udgifter.

Der henvises desuden til vedlagte bilag udarbejdet af Kommissionen.

Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke konkrete modeller for bankafgifter på EU-plan. Kommissionen har en i meddelelse af 26. maj 2010 præsenteret nogle overordnede tanker om bankafgifter og deres sammenhæng med afviklingsfonde og afviklingsmyndigheder.

Kommissionens meddelelse er baseret på et overordnet princip om, at den finansielle sektor skal bidrage til at betale omkostningerne ved finansielle kriser og at skabe institutionelle rammer for kontrolleret afvikling af nødlidende banker. Det er i overensstemmelse med den danske lov om håndtering af nødlidende banker, der træder i kraft den 1. oktober 2010.

Kommissionen arbejder på at styrke rammerne for finansiel stabilitet på flere fronter og ser afviklingsfonde som ét element i de kommende rammer for finansiel stabilitet, idet der skal tages højde for effekter af f.eks. skærpede kapitalkrav. Kommissionen ventes at offentliggøre en ny meddelelse i løbet af oktober 2010.

Regeringen støtter således – på linje med Det Europæiske Råds konklusioner af 17. juni 2010 – at der arbejdes mod fælles EU-rammer for afviklingsordninger, og arbejder for fleksibilitet vedrørende den konkrete indretning af landenes ordninger, så f.eks. den danske ordning vil kunne rummes inden for en eventuel fælles EU-ramme. Regeringen støtter endvidere, at principper og tilgangen til afviklingsordninger så vidt som muligt også koordineres i G20 med henblik på at understøtte global ensartet regulering på dette område. Regeringen finder desuden, at afviklingsordninger skal ansues som ét element i de nye rammer for finansiel stabilitet, og at samspelet med den øvrige regulering bør overvejes nøje.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen